

هجدهمین جشنواره تولید ملی - افتخار ملی بر گزار شد

تقدیر از ۵۵ صنعتگر و تولید کننده نمونه کشور

شعار گونه راه به جایی نبرده و در عرصه رقابت بین المللی شاخص ها حاکی از عملکرد و رتبه بسیار نامطلوب ما است. سمت و سوی مجموعه اقدامات قوه قضائیه نشانگر رویکرد مثبت و حمایتگرانه این قوه از تولید و تولید کنندگان و بر خورد جدی با ترک فعل و تخلف و تمرد از اجرای قوانین و مقررات حمایتی از تولید بوده که شایسته تقدیر و سپاسگزاری دارد. وی اضافه کرد: «شروع به کار مجلس یازدهم در سال جاری و تبیین دیدگاه های نمایندگان محترم، توقع تولید کنندگان را از مجلس جدید به تحقق شعار های انتخاباتی و مشارکت تشکلهای بخش خصوصی در کمیسیون های تخصصی معطوف کرده است. خانه صنعت، معدن و تجارت در این خصوص اعلام می دارد. قابل پذیرش نیست که اقتصاد کشور ما فاقد استراتژی توسعه صنعتی بلند مدت مصوب و دارای ضمانت اجرا باشد. امید است با مطالبه مجدانه مجلس و اراده جدی دولت، الزامات و امکان تحقق این امر مهم فراهم و پیگیری شود.»

قائم مقام دبیر کل خانه صنعت، معدن و تجارت ایران ادامه این بیانیه را اینگونه اظهار کرد: «افزایش چند برابری و تأخیر در اعلام حقوق دولتی سهم معادن و علی الحساب تلقی کردن آن و تسری آن به ماسبق، تعرضی آشکار با قانون اساسی و قوانین جاری داشته و موجب بروز زیان به معدنکاران می گردد.

از مقام عالی ریاست قوه قضائیه و وزارت صمت انتظار رسیدگی و رفع این مشکل را داریم. ورود گسترده مردم به بورس و رواج سهامداری، فرصت بی بدیل سال جاری بود که متأسفانه به خاطر های تلخ برای سهامداران تبدیل شد. بورس می تواند به توسعه ابزارهای مولد و مؤثر تأمین مالی بخش تولید و اقتصاد ملی منجر شود که این امر مهم نیازمند برنامه ریزی درست و مدیریت کارآمد و مبارزه جدی با رانت و فساد است.»

خالقی گفت: «روزآمدسازی مستمر آمار و اطلاعات مورد نیاز فعالان اقتصادی و شناسایی ظرفیت ها و توانمندی های موجود و برنامه ریزی برای تکمیل زنجیره های ارزش را باید مورد توجه و وجهه همت قرار داد تا در اتخاذ تصمیمات درست سرمایه گذاری و فعالیت های اقتصادی و پیشگیری از ایجاد ظرفیت های غیر اقتصادی و غیر مولد، مؤثر واقع شود.»

وی اینگونه بیانیه پایانی هجدهمین جشنواره تولید ملی - افتخار ملی را خاتمه داد: «توجه تولید کنندگان و هم سننگران گرانقدر خود را به این نکته مهم معطوف می داریم که نگذارند مضایق و دشواری ها و دیوان سالاری های تودرتو و ناکارآمد رایج، آنان را از اتکاء و استمرار به نوآوری و دانش محوری و فناوری های جدید و آموزش باز دارد.»

هجدهمین جشنواره تولید ملی - افتخار ملی در سالن خلیج فارس نمایشگاه بین المللی تهران که با حضور برخی از مسئولان سه قوه مجریه، قضائیه و مقننه و صنعتگران نمونه برگزار شده بود به کار خود پایان داد.

در این مراسم که خانه صنعت، معدن و تجارت ایران میزبان آن بود و عزت الله اکبری تالارپشتی، رئیس کمیسیون صنایع مجلس شورای اسلامی، سعید عمرانی معاون قضایی دادستان کل کشور و نمایندگان دستگاه های اجرایی از جمله وزارت صنعت، معدن و تجارت، سازمان استاندارد، سازمان تأمین اجتماعی، اتاق بازرگانی ایران و... در آن حضور داشتند از ۵۵ صنعتگر و تولید کننده نمونه در بخش ها و حوزه های مختلف صنعتی تقدیر شد.

آرمان خالقی - قائم مقام دبیر کل خانه صنعت، معدن و تجارت ایران - بیانیه پایانی هجدهمین جشنواره تولید ملی - افتخار ملی را اینگونه قرائت کرد: «سال پیش رو به لحاظ تجمیع شرایط و تقاطع اتخاذ تصمیمات مهم در خصوص موضوعات با اهمیت و سرنوشت ساز برای آینده ایران عزیز و به لحاظ انتخاب دولتی جدید بر مبنای دغدغه ها و خواسته های عموم ملت شریف ایران و تغییرات پیش روی مناسبات و تعاملات بین کشورها را باید سالی خاص و تاریخ ساز بدانیم که چگونگی عبوری با عافیت از گرداب حائل دشواری ها را رقم خواهد زد.»

وی افزود: «اگر ابرام در حرکت بر مدار توسعه توان تولیدی کشور و اقتصاد مقاومتی و حصول تجارب و دستاوردهای ارزشمند علمی و فنی سال های گذشته را از یک سو و فشارها و تهدیدات ناشی از رکود، تورم، تحریم و فشار مضاعف ناشی از ویروس همه گیر کرونا را از سوی دیگر در کنار برخی ناکارآمدی ها و سوءمدیریت ها قرار دهیم، شرایط نامطلوب و پریسک محیط کسب و کار فعالان اقتصادی بخش خصوصی را بیشتر درک خواهیم کرد.»

قائم مقام دبیر کل خانه صنعت، معدن و تجارت ایران ادامه داد: «به دلیل کاهش مداوم ارزش پول ملی در تمامی دولت ها که منجر به افزایش نیاز روزافزون تولید به نقدینگی جدید و سرمایه در گردش بیشتر شده، تأمین نقدینگی رفع نیاز مالی بخش تولید و ابزار نارضایی از عملکرد سیستم بانکی، با توجه به نظرسنجی های انجام یافته، در صدر خواسته های صنعتگران و معدنکاران قرار دارد.»

خالقی با بیان اینکه افزایش رفتارهای مداخله جویانه دولت نه تنها محیط کسب و کار را بهبود نیخشیده، بلکه در اکثر موارد شاخص ها نشان دهنده عقبگرد کشور در این حوزه بوده، گفت: «محیط رقابتی و مساعد کسب و کار برای فعالان اقتصادی را باید در عمل فراهم و ملموس کرد، رفتارهای

منشاء اختلاف دستمزد

انجام شود، وجود گروه های غیر رقیب به دلیل مشکل در نحوه تحرک کار از مشاغل کم درآمد تا پردرآمد، تفاوت در ماهیت اشتغال و مشاغل، سیاست شخصی کارفرما برای حفظ تمایزات، سیستم تنظیمی اشتغال، قدرت چانه زنی نسبی کارمندان و کارفرمایان و درجه مهارت و آموزش برای انجام کار به وجود می آید. سیستم های حداقل دستمزد از سیستم های بسیار ساده ای که نرخ منحصر به فرد اعمال شده در کل کشور را تعیین می کند تا سیستم های بسیار پیچیده ای که بسته به بخش فعالیت، شغل، سن و جنس، منطقه جغرافیایی و با اندازه بنگاه و سه نرخ های متفاوتی را تعیین کرده، تبعیت می کنند که هر رویکرد، منطقی خاص پشت آن وجود دارد و منعکس کننده نگرانی هایی است که سیاستگذاران هنگام طراحی سیاست با آنها مواجه هستند.

اختلافات دستمزد نشانگر تفاوت در توانایی های جسمی و روحی کارگران، تفاوت در بهره وری و کارایی مدیریت و ترجیحات مصرف کننده است و به عنوان علامت برای تحرک نیروی کار عمل می کند. در شرایط رقابتی، دستمزد ها با توجه به شرایط تقاضا که منعکس کننده بازده کارگران است و شرایط عرضه (که نشان دهنده جذابیت شغل هاست)، تعیین می شوند.

سطح دستمزد به کمبود نسبی عرضه در رابطه با تقاضا بستگی دارد. تفاوت های کمیایی (ممکن است به دلیل مهارت های خاص و توانایی های ذهنی باشد)، باعث ایجاد تفاوت در دستمزد می شوند. به طور کلی اختلاف مزد به دلایلی مانند تفاوت در کارایی کار که ممکن است به دلیل کیفیت ذاتی، تحصیلات و شرایطی باشد که تحت آن کار

حداقل دستمزد منطقه ای

مناطق مختلف متفاوت است و تفاوت های زیادی بین مناطق مختلف به لحاظ صنعتی شدن و سطح توسعه یافتگی وجود دارد. به بیان دیگر، اختلافات قابل توجهی در هزینه زندگی، توسعه اقتصادی و وضعیت بازار کار در مناطق مختلف یک کشور وجود دارد؛ لذا ضروری است که حداقل دستمزد در مناطق مختلف متفاوت باشد. برخی از کشورهای بزرگ مانند برزیل، روسیه یا ایالات متحده حداقل سطح دستمزد ملی را با امکان تعیین نرخ بالاتر منطقه ای ترکیب می کنند.

حداقل دستمزد ملی که فقط یک نرخ برای همه کارگران یک کشور دارد، بر اساس این عقیده است که هر کارگر باید از حقوق برابر با همان حقوق دستمزد برخوردار باشد. حداقل دستمزد یکنواخت با ایده تأمین نیازهای کارگران و خانواده های آن ها در ارتباط است که بدون در نظر گرفتن بخش فعالیت با اندازه بنگاه اقتصادی که در آن کار می کند، یکسان خواهد بود. با این حال، هزینه کالاها و خدمات می تواند تفاوت قابل ملاحظه ای بین مناطق ایجاد کند. از سوی، نرخ بیکاری نیز در

تفکیک فعالیت های اقتصادی

در مشاغل متفاوت داشته باشند و کارگران در این مشاغل از سطح بهره وری بالاتری برخوردار هستند؛ لذا لازم است از سطح دستمزد متفاوت تری برخوردار باشند و یک کف دستمزدی متفاوت برای مشاغل مختلف در نظر گرفته شود. یک چالش در مورد سیستم های پیچیده تعیین حداقل دستمزد این است که باید اصل حقوق برابر، برای کار با ارزش برابر رعایت شود. به عنوان مثال، در مواردی که حداقل دستمزد شاخه ای و یا شغلی پایین تر از حداقل دستمزد ملی باشد، این موضوع می تواند ناقض اصول اساسی کنوانسیون تبعیض اشتغال و شغل باشد. تفاوت های دیگر برخی سیستم ها همچنین حداقل دستمزد ها را برای گروه های مختلف جمعیت و یا بسته به اندازه بنگاه های اقتصادی متفاوت می سازد.

برخی از سیستم های حداقل دستمزد با هدف حمایت از کارگران از طریق ترکیبی از توافقنامه های جمعی و حداقل دستمزد های قانونی در بخش های با فعالیت هایی کم درآمد ساخته شده اند. این مورد معمولاً با در نظر گرفتن عوامل اقتصادی خاص، به سیستم حداقل دستمزد توسط بخش فعالیت و برخی اوقات در مشاغل، با بسیاری از نرخ های خاص منجر می شود. به عنوان مثال در هند و همچنین در آفریقای جنوبی با تعداد زیادی نرخ متفاوت برای مشاغل «برنامه ریزی شده» منجر شده است. از سوی دیگر، برخی از بخش های فعالیت از متوسط بهره وری بالاتر و «ظرفیت پرداخت» بالاتر نسبت به سایر بخش ها برخوردار هستند و می توانند حداقل دستمزد بالاتری را نیز داشته باشند. برخی مشاغل ممکن است مهارت بیشتری نسبت به سایر افراد

تفاوت به دلیل اندازه بنگاه، سن و جنس

بنگاه های کوچکتر ممکن است بهره وری کمتر و متعاقباً از ظرفیت کمتری برای پرداخت دستمزد برخوردار باشند. همچنین حداقل حقوق در کارگران جوان می تواند پایین تر از افراد با سن بالاتر و با تجربه کاری بیشتر باشند که هدف آن تسهیل ورود آنها به بازار کار است.

66

کارگران تا زمانی حاضر به عرضه نیروی کار خود هستند که هزینه ها و مخارج پایین تر از دستمزد باشد. همچنین کارفرمایان تا زمانی که سود حاشیه ای آنها - یعنی بهره وری کارکنان از دستمزدشان - بیشتر باشد، کارگران را استخدام می کنند. در جایی که سود حاشیه برابر است با هزینه حاشیه ای، تعادل بازار شکل می گیرد - به نظر می رسد تعادل ایده آل دستمزد و مقدار نیروی کار - در نقطه ای که منحنی های عرضه و تقاضا یکدیگر را قطع می کنند و هیچ گونه زیان رفاهی وجود ندارد، شکل می گیرد

روزآمدسازی مستمر آمار و اطلاعات مورد نیاز فعالان اقتصادی و شناسایی ظرفیت ها و توانمندی های موجود و برنامه ریزی برای تکمیل زنجیره های ارزش را باید مورد توجه و وجهه همت قرار داد تا در اتخاذ تصمیمات درست سرمایه گذاری و فعالیت های اقتصادی و پیشگیری از ایجاد ظرفیت های غیر اقتصادی و غیر مولد، مؤثر واقع شود

سیاستگذاران هنگام طراحی سیاست با آنها مواجه هستند